

La comunicació de qüestions socials

Dll, 16/03/2015 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Aquesta setmana he hagut de presentar i moderar una taula rodona a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna, de la Universitat Ramon Llull, on ja fa 16 anys que en sóc professor, i ha estat amb motiu de les XXI Jornades de Comunicació Blanquerna. Aquesta Facultat aquest any està celebrant els seus vint anys de vida.

El tema de la taula rodona era sobre "La comunicació de qüestions socials" i els convidats van ser l'actual cap de comunicació de Càritas Barcelona, **Anna Roig**, ex-alumna d'aquesta Facultat; i el responsable de comunicació d'Amnistia Internacional Catalunya, **Dani Vilaró**, uns dels professionals fundadors de Ràdio Estel. En primer lloc, tots dos ens van explicar la seva trajectòria professional i com des de la vocació periodística i per la comunicació la vida els va anar convertint en professionals compromesos en el camp de l'acció social.

Tots dos ens van explicar els seus itineraris personals, que han passat per treballar en entitats i associacions de cooperació i en diverses ONGs, fins arribar ara a entitats que no sols ajuden els altres sinó que fan una intensa activitat de sensibilització. L'Anna Roig va explicar que des de Càritas no sols s'ajuda a la gent, directament, sinó que també es busca la sensibilització, la incidència i la captació de recursos. I Dani Vilaró ens va explicar que Amnistia Internacional no sols denuncia les injustícies sinó que també treballa per tal que tothom pugui gaudir dels Drets Humans.

Pel que fa a l'interès social, els dos van reconèixer que els mitjans de comunicació són bastants permeables a les qüestions socials, mentre que en les qüestions de cooperació són molts més difícils i es mouen un camp molt més àrid. Des de Càritas, Anna Roig ens va parlar de la necessitat de planificar bé la comunicació i de tenir molt clars els objectius, que són tres: la sensibilització de la gent, la incidència en la població a través de les campanyes i la captació de recursos mitjançant el fet de tenir més socis i més donants. Des d'Amnistia Internacional, Dani Vilaró, ens va parlar del seu treball per transmetre a una entitat la consciència que "tota l'organització comunica amb tot el que fa" i no només a través de les rodes de premsa.

Ambdós van coincidir molt amb els tres ingredients o continguts que ha de tenir una informació avui dia: una denúncia clara, unes dades noves i la força d'un testimoni. Tot i que, pel que fa a aquests testimonis, van dir que cal acompanyar-los sempre, assessorar-los en les seves comunicacions, no servir-se mai del sentimentalisme i la llàstima com a un recurs fàcil i poc ètic, i protegir sempre la imatge dels més vulnerables, sobretot dels infants.

Finalment, en el seu discurs als alumnes, és on encara van ser més positius i van fer una crida a la creativitat, atès que avui en dia els missatges de les seves institucions, tant de Càritas com d'Amnistia Internacional, ja no passen en gran volum a través dels Mitjans de Comunicació Social tradicionals sinó a través dels missatges que es vehiculen ara en les noves xarxes socials. Inclús van concretar que no tant a través del Facebook com sí a través del Twitter; per tant, avui dia, els Mitjans de Comunicació no tenen el monopoli de la informació sinó que l'han de compartir amb la publicitat o amb l'opinió dels famosos o amb els grans activistes de les xarxes socials que són els qui mouen i promouen a vegades les grans campanyes.

Preguntats pels alumnes l'Anna i en Dani van fer una molt bona valoració dels moviments socials nascuts al voltant del 15-M perquè ens han recordat als periodistes i a la comunitat social i política que la gent no és 'tonta' i no es deixa manipular, sinó que la gent té veu, pensa, parla i es mobilitza. En aquest sentit l'Anna ens deia que Càritas ja no es planteja ser la veu dels qui no tenen veu sinó reconèixer que les persones vulnerables sí que tenen la seva pròpia veu.

En aquest sentit, tant l'Anna com en Dani estaven orgullosos de veure que quan s'ataca a les seves entitats, com ho ha fet el ministre Montoro amb Càritas o altres polítics contra les denúncies d'Amnistia Internacional, és perquè se'ls hi reconeix la seva feina i la força que tenen davant de la societat. L'Anna va demanar als nous periodistes que procuressin tenir sempre una molt bona mirada sobre la societat. I en Dani va dir que no només tinguessin bon nas per ensumar-se les notícies sinó que fossin bones persones perquè aquesta professió no és ni per a necis ni per a cíncics.